

Roku so vprašanja zastavili tekmovalke in tekmovalci, ki trenirajo pod njegovim vodstvom.

Matija Bajželj:

Ali ti je trenerski poklic všeč?

Trenerski poklic mi je za enkrat najljubši. Za to ste seveda zaslužni tekmovalci, ki vas treniram zadnjih nekaj sezon in mi vse vloženo vračate ne le z rezultati, ampak tudi z vašo dobro voljo. Seveda pa imamo vsi kdaj svoje dneve. V primeru, da bi se odločil za kakšen drug poklic, bi bil učitelj športne vzgoje ali razredni učitelj.

Kje si prvič tekmoval?

Kar se tiče mojih začetkov, je bolj megleno, saj sem bolj kot ne pozabljiv. Spomnim se nekaj tekem, vendar bi jih težko razporedil od prve do zadnje. Najbolj se spominjam svojega prvega Državnega prvenstva na olimpijskih progah v Bosni, kjer smo spali tudi v olimpijskem hotelu in sem se šel zvečer kopat. Same tekme pa se žal ne spomnim.

Anita Klemenčič:

Ali raje treniraš starejše ali mlajše tekmovalce?

V bistvu je dobro kdaj narediti kakšen trening z najmlajšimi, da naredim spremembo. Vendar mi starejša skupina bolj odgovarja, ker mi ponuja večje izzive, odgovornost, in me ves čas izpopolnjuje kot trenerja.

Kaj ti je najbolj in najmanj všeč pri tem poklicu?

Kot najbrž vsem trenerjem so tudi meni najbolj všeč uspehi mojih tekmovalcev, še posebej takrat, ko je konkurenca res močna. Ni stvari, ki bi me močno motila. Včasih bi bil vesel, da bi imeli serviserja za smuči in kakšen vikend prosto.

Anamarija Lampič:

Nas imaš kdaj čez glavo?

Ne. Ali se vam kdaj zdi, da vas imam?

Bi postal kdaj osebni trener?

Ne vem, nikoli nisem razmišljal v to smer. Vedno več športnikov, sploh tistih vrhunskih, pa ima osebnega trenerja.

Janez Lampič:

Koliko let si že trener?

Letos teče že 9 leto. Prvo leto sem sicer še združeval treninge otrok v klubu in svoje treninge na

kolesu. Pred tem sem se zadnja leta ukvarjal z gorskim kolesarjenjem in študijem. Še prej pa sem tekkel na smučeh in kolesaril.

Koliko let si že trener v TSK Merkur Kranj?

Od začetka svoje trenerske poti. Moram reči, da sem zelo rad trener v tem klubu, sicer še nisem poizkusil nikjer drugje in upam, da mi ne bo treba.

Nejc Stanek:

Zakaj si se odločil, da boš postal trener?

Ker sem ugotovil, da je delo z mladimi, še posebej v športu, edino delo, ki ga bom opravljal res z veseljem.

Koliko časa porabiš, da namažeš vse naše smuči za eno tekmo?

Odvisno od vremena in tehnike. Kar se tiče priprave smuči za tekmovanja doma sem mnenja, da pretiravamo, saj bi se brez problema med seboj dogovorili in smuči mazali vsi enako. Tako bi trenerji videli večji del tekme, klubi pa bi privarčevali več denarja za opremo, ker bi maže zato predstavljale manjši strošek.

Anže Marin:

Katero delo ti je najtežje?

Odvisno od razpoloženja. Težko rečem kaj je tisto najtežje. Zelo nerad nabiram borovnice, ker jih v eni uri ne naberem niti za en jogurtov lonček.

Koliko časa si tekmoval za TSK Merkur?

V tem klubu sem od začetka njegovega delovanja. Pred tem sem nastopal za TSK Triglav Kranj in ne vem, če ne nekaj časa vmes še za TK Kokrica.

Kateri kombi najraje voziš?

Odvisno od tega, kam grem. Če moram voziti po močno zasneženi ali slabi cesti, potem raje starega Volkswagen Transporterja. Za vse ostalo je tu Renault Trafic.

Lea Einfalt:

Zakaj si že zelo zgodaj prekinil svojo športno kariero?

Imel sem dve možnosti: delo v klubu ali nadaljevanje svoje poti kot gorski kolesar. Odločil sem se za delo, kajti s kolesarjenjem bi se težko preživljal, saj nisem dosegal kakšnih vrhunskih rezultatov in je vse skupaj predstavljalo bolj strošek. Poleg tega pa sem bil na polovici študija in je bila to odlična ponudba za mojo prihodnost.

Kakšen se ti zdi poklic trenerja?

Zelo dinamičen poklic, ki ti sicer vzame veliko časa in energije, vendar ti je ob uspehih vse povrnjeno.

Kakšni so občutki ob uspehih tvojih tekmovalcev?

Odlični. Stvar doživljaš popolnoma drugače kot tekmovalec ali kot trener. Ko si tekmovalec sam, udeleženec na tekmi, »borbaš« za svoj rezultat in veš česa si zmožen. Kot trener pa tekmo spremljaš, jo gledaš kot opazovalec in ne veš točno, kaj se s tekmovalcem dogaja. Vse so

samo predvidevanja in prav zato je še 10x bolj napeto. In ko vidiš, da je dosežen dober rezultat, je občutek res dober.

Eva Klemenčič:

Ali te tvoji otroci kličejo stric, ker si tako malo doma?

Mlajša Ula mogoče, ker še ne znam razbrati, kaj vpije. Maša pa me na moje veselje kliče kar ati, saj nam moderna tehnologija omogoča, da se lahko vsak trenutek pokličeva in tako lahko klepetava.

Koliko denarja daš policistom v enem letu za kazni?

Ovisno od sezone. Nekateri so bolj uspešne zame, spet druge za policiste. V povprečju ne plačam več kot 400 eur na sezono, kar je seveda preveč.

Še nekaj dodatnih odgovorov:

KRATKOROČNI CILJI:

Uspešen nastop naših tekmovalk na Ol mladih v Innsbrucku in na MSP- ju v Turčiji.

DOLGOROČNI CILJI:

- Uvrstitev vsaj 4 tekmovalcev iz moje skupine v mladinsko reprezentanco v prihodnjih 3 letih in kasneje tudi v člansko
- Uvrstitev vsaj 2 tekmovalcev na EYOWF v Romuniji in ponovitev Libereca
- Nastop kranjske štafete na MSP

HITRI ODGOVORI:

Najbolj uživam ves čas, ker me je oče naredil za uživati, ne za delati.

S tremi besedami bi se opisal kot vesel, iskren optimist.

Hčeri me najbolj razjezita, ko jokata za brez veze.

Največja želja je zdrava in srečna družina v lastnem domu.

Najboljša hrana so sladki skutni štruklji.

Najbolj sem užaljen, ko se za nekoga trudiš, ta se pa ne zna zahvaliti.

Najljubša pesem je, ko Ajda zaigra harmoniko in mi zapojemo kakšno ta domačo.

V študentskih letih bi še enkrat podoživel svoja leta in popravil kakšen detajl.

S 5.000 eur plače na mesec bi ne bil tako srečen, kot sem sedaj.

Prva asociacija na besedo TSK Merkur Kranj je moja super služba.

Staršem bi se zahvalil za vse kar sta me naučila - še posebej očetu in mami.

Ekološke katastrofe so vse bolj pogoste.

Tehnološki napredki na vseh področjih pomenijo izboljšave, ki bodo človeku pomagale do te mere, da mu še živeti ne bo treba, saj bo to namesto njega delal robot.

Katjo najbolj razjezim, ko cel dan »bluzim« za računalnikom.

V kontejnerju na Pokljuki najbolj pogrešam serviserja.

Na Pokljuki bi najraje videl sneg vsako leto, od začetka novembra do sredine aprila.

V šoli so me klicali cokla.

Če bi si lahko sam izbral ime, bi bil kar Rok.

Najhujša razvada je, da pustim vse tam, kjer od mene pade.

Najboljša risanka je Tom in Jerry - samo tisti del, ko zmaga maček.

Ko tekmujem, največkrat premišljudem o zmagi oz. pričakovanem rezultatu, če gre dobro, sicer pa bolj razmišljudam, kako sem zanič.

Največji uspeh, ki sem ga dosegel je dosežek Leje na EYOF-u.

Najraje skuham lazanjo.

GSM je zoprna stvar, ampak žal zame nepogrešljiv.

Ob filmu Kekec pomisljudim kakšen car je on.

Za domačo žival bi si najraje kupil psa, vendar po Galu po vsej verjetnosti nekaj časa ne bom imel več nobene domače živali.

Glasbeni koncerti so zame bolj kot ne, bedni.

Najtežji predmet na fakulteti je bil Uvod v antropološko kineziologijo.

Nepozaben dopust še pride.

Šport je in vedno bo del mojega življenja.

Odgovori 20. 3. 2011